

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M É N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **P. V.**, zastoupeného JUDr. Petrem Cardou, advokátem se sídlem Pod věží 3, Svitavy, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 26. 2. 2008, č. j. 53 Cad 25/2007 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 6. 2007, č. j. X. Tímto rozhodnutím žalovaná odňala stěžovateli částečný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve Svitavách již stěžovatel není částečně invalidní, neboť jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %. Krajský soud při svém rozhodování vycházel z následujícího skutkového stavu:

Lékař OSSZ Svitavy ve svém posudku ze dne 22. 2. 2007 označil za rozhodující zdravotní postižení stav po zlomenině kostí levé nohy s mírnými deformitami prstů a

vybočením palce, zkrácení o 6 mm, což je řešeno podpatěnkou a vložkou. Stav nelze definovat jako těžkou deformitu nohy. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven podle kap. XV., odd. H, položka 65, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění, o 20%. U stěžovatele nešlo o zdravotní postižení umožňující výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek, ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí Hradec Králové v posudku vyžádaném krajským soudem vycházela z lékařské dokumentace OSSZ a zdravotnické dokumentace ošetřujícího praktického lékaře stěžovatele. Stěžovatel byl jednání komise přítomen a byl posuzován k profesi řezník-uzenář. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatele posudková komise určila stav po implantaci hlaviček II. - IV. zánártní kosti levé nohy s uspokojivým výsledkem. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila podle kap. XV., odd. H, položka 65, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. na 20%, přičemž tuto hodnotu zvolila vzhledem k dobrému funkčnímu a protetickému výsledku kompenzace poranění se zhodnocením kožního onemocnění (od roku 1996 je stěžovatel sledován pro projevy lupénky) a výkonu fyzicky náročné profese. Stěžovatel byl uznán schopným vykonávat práci bez nošení a zvedání nadměrně těžkých břemen, převážně sedavého charakteru s možností změny pracovní polohy, s vyloučením dlouhých pochodů a stání, bez nadměrného přetěžování dolních končetin, v klimaticky vhodném prostředí. Zdravotní postižení stěžovatele podle posudkové komise neodpovídalo žádnému z postižení vymezených v přílohách č. 3 a 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Posudková komise tak dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl stěžovatel plně ani částečně invalidní.

K posudku lékaře OSSZ Svitavy ze dne 2. 11. 1995, na jeho podkladě byl přiznán částečný invalidní důchod, posudková komise uvedla, že toto posouzení považuje za posudkový omyl, neboť zlomeniny pravé stehenní kosti, pravé pažní kosti i pravého předloktí byly podle odborných nálezů zhojené, po implantaci metatarsů levé nohy se stěžovatel nemohl na tuto nohu plnohodnotně postavit, tudíž bylo vhodné stav posoudit podle kap. XV., odd. H, položka 65, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. s maximálním poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 30%. Rovněž posudek ze dne 14. 5. 1998, v němž lékař OSSZ opětovně konstatoval částečnou invaliditu stěžovatele, označila komise za posudkový omyl s tím, že zlomenina kosti stehenní byla zhojena, nebyly známky osteomyelitidy, zkrácení nepřesahovalo 4 cm, nebyla porušena motorická inervace a nedošlo ani k deformaci kosti. Bylo popsáno postižení levé nohy, ale to nebylo zhodnoceno. Jako výrazné nadhodnocení zdravotního stavu stěžovatele zhodnotila posudková komise dále i posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Hradec Králové v jiném složení ze dne 1. 10. 1998, v němž byla konstatována částečná invalidita pro pouřazové postižení stehenní kosti. Poukázala přitom na to, že stanovená kontrolní lékařská prohlídka nebyla provedena.

Krajský soud vycházel z toho, že při stanovení rozhodujícího zdravotního postižení se Posudková komise MPSV Hradec Králové shodla s posouzením lékaře OSSZ ze dne 22. 2. 2007, rovněž shodně stanovila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle kap. XV., odd. H, položka 65, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění, o 20%. Závěry lékaře OSSZ potvrdila i tom, že stěžovatel netrpí žádným ze

zdravotních postižení vymezených v přílohách č. 3 a 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Posudek posudkové komise MPSV vyznívá podle krajského soudu přesvědčivě, je zpracován dostatečně podrobně a vychází z lékařských zpráv a nálezů praktického lékaře a odborných lékařů, kteří mají stěžovatele dlouhodobě v péči a jsou tak detailně informováni o jeho zdravotním stavu. Posudková komise dále dosti podrobně, přesvědčivě a logicky zdůvodnila, proč považuje předchozí přiznání a ponechání částečné invalidity za posudkové omyly. Posudek posudkové komise plně potvrzuje správnost skutkových i právních závěrů žalované v napadeném rozhodnutí. Krajský soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Podanou kasační stížností napadl stěžovatel rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatel namítl, že posudková komise vydala posudek, aniž provedla rtg kontrolu a podrobné vyšetření a neměla proto pro svůj závěr dostatečné podklady. Diagnostický souhrn uvádí, že se u stěžovatele jedná o stav po implantaci hlaviček II. - IV. zánártní kosti levé nohy s uspokojivým výsledkem v roce 1995, zatímco v propouštění zprávě je uvedeno, že došlo k resectio capitis metatarsu II. - IV. zánártní kosti levé nohy. Z dalších vyšetření vyplývá, že stěžovatel trpí rozpadem kostí a dalšími chorobami. Zdravotní stav stěžovatele je takový, že pracovat nemůže. Žádost o plný invalidní důchod podal na základě doporučení úřadu práce, kde je dlouhou dobu evidován a žádné zaměstnání se pro něj nepodařilo obstarat. Stěžovatel je přesvědčen, že vzhledem ke složitosti jeho zdravotního stavu, který je dán prodělanými úrazy, měl být do řízení přibrán znalec z oboru zdravotnictví, který by provedl kompletní vyšetření stěžovatele, a teprve na základě takového vyšetření bylo možné činit závěry o jeho zdravotním stavu a pracovní způsobilosti. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek z hlediska uplatněných stížních bodů, jakož i ve smyslu ust. § 109 odst. 3 s. ř. s., a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav

posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy a současně odůvodní stanovenou míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rámci zde stanoveného rozpětí. Dále uváží i rozsah a závažnost dalších zdravotních postižení posuzovaného z hlediska možného zvýšení či snížení základního bodového hodnocení.

Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem krajského soudu, že posudek Posudkové komise MPSV Hradec Králové je úplný a do té míry přesvědčivý, že jím bylo spolehlivě prokázáno, že stěžovatel k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované nesplňoval podmínky plné ani částečné invalidity.

Po prostudování posudku Posudkové komise MPSV Hradec Králové dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že posudková komise jednala v řádném složení, jednoznačně vymezila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jako stav po implantaci hlaviček II. - IV. zánártní kosti levé nohy s uspokojivým výsledkem. Náležitě pak zdůvodnila stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti na 20% podle kap. XV., odd. H, položky 65, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v rámci zde vymezeného rozpětí. Dospěla přitom ke shodnému posudkovému zhodnocení zdravotního stavu stěžovatele jako lékař OSSZ Svitavy dne 22. 2. 2007.

Posudková komise MPSV ČR se dále zabývala předchozími posudky lékaře OSSZ ze dne 2. 11. 1995 a dne 14. 5. 1998, a posudkem Posudkové komise MPSV Hradec Králové v jiném složení ze dne 1. 10. 1998, přičemž podrobně zdůvodnila svůj závěr, že v těchto posudcích došlo k výraznému nadhodnocení zdravotního stavu stěžovatele.

Námitka stěžovatele, že posudková komise neprovedla jeho podrobné vyšetření a rtg kontrolu, je nepřipadná. Podle ust. § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, vychází posuzující orgán při posuzování plné invalidity a částečné invalidity z lékařských zpráv a posudků vypracovaných odbornými lékaři o zdravotním stavu občanů. Podle Nejvyššího správního soudu tak nebylo možné konstatovat neúplnost posouzení zdravotního stavu stěžovatele, neboť komise vycházela z neurologických nálezů MUDr. H. a ortopedického nálezu MUDr. N. a dále ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře. Stěžovatel byl u jednání posudkové komise dne 15. 1. 2008 přítomen, nedostatečné posouzení svého zdravotního stavu zde nenamítl, tuto námitku neuplatnil ani následně v řízení před krajským soudem. Při jednání posudkové komise pouze sdělil, že má bolesti v zádech a od roku 1993 kulhá na levou nohu i přes nošení ortopedické obuvi, dále má bolesti ve stehnu pravé nohy, které přetrvávají od úrazu. Jiné obtíže neuvedl.

Jestliže pak stěžovatel v kasační stížnosti uváděl, že trpí i dalšími poruchami, je nutno konstatovat, že posudková komise v diagnostickém souhrnu zhodnotila celkový stav posuzovaného, přičemž závažnost jeho kožního onemocnění zohlednila při stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Nejvyšší správní soud rovněž nepřisvědčil námitce stěžovatele, že diagnostický souhrn uvedený v posudku je v rozporu s obsahem propouštěcí zprávy ze dne 9. 2. 1994, kde je uvedeno, že došlo k resekci hlaviček metatatarsu II. - IV. zánártní kosti levé nohy. Z posudku posudkové komise a zprávy MUDr. M. ze dne 23. 3. 1995 totiž vyplývá, že implantace hlaviček II. - IV. zánártní kosti levé nohy byla provedena teprve v roce 1995.

Nejvyšší správní soud má tedy za to, že posudek posudkové komise splňuje výše uvedené požadavky na úplnost a přesvědčivost odborného lékařského posudku a lze z něj tudíž při zjišťování skutkového stavu vycházet. Za této situace nebyl dán důvod k dalšímu hodnocení zdravotního stavu stěžovatele na základě znaleckého posudku.

Nejvyšší správní soud pak přisvědčil závěru krajského soudu, že na základě posudku Posudková komise MPSV bylo spolehlivě prokázáno, že stěžovatel nebyl ke dni 4. 6. 2007 plně ani částečně invalidní. Nejvyšší správní soud uzavírá, že rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, netrpí nezákonností z důvodů tvrzených stěžovatelem podle ust. § 103 odst. 1 a) a b) s. ř. s., z úřední povinnosti pak nebyly zjištěny ani vady podle ust. § 103 odst. 3 s. ř. s. Kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu